

Unitárius Közlöny

A VALLÁSOS ES ERKÖLCSÖS ÉLET ÉBRESZTÉSÉRE
KIADJA A DÁVID FERENCZ EGYLET.

Főszerkesztő: Dr. BOROS GYÖRGY

Szerkesztő: P A P D O M O K O S

Előfizetési ár: Egész évre 20 L. Magyarországra: 26 L. Egyes szám ára 2 L. Akik a 20 L.-t egy összegben előre befizetik, a Dávid Ferencz-Egylet rendes tagjainak tekintetnek. Örökös alapítói-díj 100 L. Minden pénz Gálfai Lőrincz egyleti pénztárhoz küldendő Clujra (Kolozsvárra.)

Megadjuk!

Egy nagy beteg kórágya körül állunk. Aggódó félelem ül a sápadt arcokon. Az orvosok egymást váltják föl. A rokonok és barátok aggódva kérdezik, mi lesz, vajjon meg fog-e maradni?

A szívverés még elég jó — felelt az orvos. Néhány erős injectiót adunk be. Csak arra kell vigyázni, hogy a szívverés tartson, mert akkor ki fogja bírni.

Lehet-e remélnünk? — kérdik a kíváncsiak a másik orvostól.

Hát bizony nagy a veszedelem — szól őszintén. A betegség súlyos természetű. A belső részek nagyon fel vannak égetve a hosszúságos fáz miatt. A táplálkozás gyenge, de most csakis a nélkülözés a fő, mert a szervezet nehezen tud működni,

Csak külső segítséggel tarthatjuk fenn a nagy beteget. Az ilyen fajta bajok gyógyulására idő kell. Amellett a természettől is függ. Hála Istennek, a mi betegünk erős természetű. Meg van edződve, mert már több súlyos bajt állott ki.

Én is azt tanácsolom, hogy most a szív működésére ügyeljenek. Ha ez kibírja, a test majd hamarosan helyreáll. Megerősöök. Én bizom. Így végezte a második orvos.

Minden jó lélek bizik, hogy a nagy betegségbe esett kis unitárius egyház nem fog elveszni. Bizik, mert akarja, hogy megmaradjon. Aki akarja, cselekszi is.

Nem csak most vagyunk próbára téve.

Ezelőtt éppen 200 esztendővel történt. A kolozsvári eklésiától elvették gyönyörű főtéri templomát, melyet csak nemrégén épített volt újra a hívek és a hollandus testvérek bőkezű adakozásából. Elvették összes birtokait. Elvették főiskoláját. A tanulók szétfutottak Erdély különböző részeibe s csak esztendők múlva kezdődött újra az iskola.

Öt esztendő múltával, vagyis egy híján éppen 200 esztendő-

vel ezelőtt az unitáriusok keservesen panaszojják a vidéken lakó uraknak, hogy „a Kolozsvárott tanuló ifjuság mint kénytelenítetett volt a szükségnek miatta az iskolát elhagyni és Kegyelmetek közül is sokat megkérni az adakozásra . . . Mi azért, kik itt voltunk, magunkat megerőltetvén, valami keveset számokra és ellátásokra egymáson extraordinarie szedtünk . . . de mind több atyánkfiait is fölkeresnök, kérénök, intenök: emlékezzenek meg Isten dicsőségére és hazánk s abban levő eklésiáink hasznára nevedekő ifjuságról . . . Istentől bővebben veszi Kegyelmetek jutalmát és jövendőben Kegyelmetek gyermekei is fogja Kegyelmetek adakozásának hasznát . . . Nem parancsolás szerint irunk, hanem sok atyafiak szorgalmatosságától indítatván ügyekezzeék Kegyelmetek.“ *)

A tanárokat és a püspököt is csak úgy lehetett fizetni, hogy a módos urak elindítottak egy-egy szekeret teli zsákokkal megrakva a tanulóknak és tanároknak. Ezek a szekerek szüntelenül jártak hol ki, hol be. Megtudia Kecskés Izsák uram Ravában, hogy a püspök hiányosságot szenved. Gondolt merészet és jól föltarisznyálván addig meg sem állt, miglen Kolozsvárt át nem adta püspök ur ökegyelmének az ő öt forintját, mely akkoron igen szép összeg vala. Ezt a megható históriát lapunk ezelőtt évekkel megírta volt.

Élethalál harc volt biz' az és hosszú 60 vagy több esztendeig s talán mindaddig tartott, míg a most már régi iskola fölépült és Suki László nagy alapítványa a tátongó sebeket gyógyítgatni kezdette.

Ne gondolja senki, hogy ezzel vége szakadt. Jött a nagy szabadságharc és jöttek az 50-es sanyaru évek, midőn az osztrák kormány kiadta a jelszót, hogy be kell zárni az iskolákat, mert nincsen elég tanár. Azt is mondhatták volna, hogy nincsen a tanárnak elég fizetése. A kövek megmozdultak. Az E. K. Tanács, Kaali Nagy Elek és Mikó Lőrinc érzékeny levelekben szólottak a hívekhez és a hívek megértették s kevés idő alatt nagy összegről számolhattak be. Nem engedhették meg a jó székely-magyar atyafiak, hogy az iskolák megszűnjenek, vagy tanulók és tanárok hijján árván maradjanak.

1854-ben az E. K. Tanács ugyanolyan bajban volt mint most. Rá is mutatott a régebbi idők áldozó készségére és azt írja jegyzőkönyvében: „Ezen példák elevenen mutatják, hogy hitrokonaink valamint a régebbi időkben úgy az újabb korban is tevékeny buzgósággal hoztak áldozatot, mikor azt vallásunk és iskoláink fentartása kívánta“.

A történelem rövidesen újból megismétlődött. Tanár és tanuló fizetés és kenyér hijján szenved. Berde Mózsás és Derzsi János megfordultak sirjukban, mert amiért éltek, a tanulóknak kenyeretadó

*) A levél szólott Szent-Iváni Sámuel és Iszlai István uraknak. Közölve Biás: Unitárius egyh. tört. adatokból.

hirtok elvételét. Ismét megszólalt az egyház vezetősége és szólott a gyülekezetekhez. A gyülekezetek rendre megmozdultak.

1922. november 19-én délelőtt 11 órakor történt. A kolozsvári hívek mintegy hetvenen összegyülekeztek az eklésia iskolájába. Ott az esperes-lelkész ékes szavakkal előterjesztette az E. K. Tanács körlevelét és elmondotta milyen fölötte nagy veszedelem fenyegeti iskoláinkat. Szólottak mások is melegséggel, tüzzel, mint a lélek ad vala nekik szólnók. És a gyülekezet, midőn meghallotta mennyi kívántatik a kolozsvári hivatottól, egyhangu lelkesedéssel kiáltotta: *Megadjuk!* Ilyen lelkesedést láthattak 1848-ban a budapesti országgyűlésen, midőn Kossuth gyújtó szavára a ház fölállott és kiáltotta: *Megadjuk!*

A szót tett követte és egy rövid óra alatt 48'000 Leu volt együtt, igen nagy része készpénzben. Azokat a 30 és 60 Leukat, a szegény özvegy asszonyok tették az asztalra, megszentelte a rajta maradt könyecsepp és a halkán elmondott pár szó: ha szegény nem volna szívesen adnék többet is.

Aki jelen volt ezen a gyűlésen soha sem fogja feledni, mert azoknak akik együtt valának, szívük és lelkük egy vala. Ez a lélek akarattá keményedett és meglátjátok:

*Mit vihet ki nem szivláng alatt,
Az elszántság hatalma és az ércakarát.*

Amiből tanulni kell . . .

Angol és amerikai testvéreinkkel való találkozás sok oly fölemelő példát mutat, amiről nem elég csak megállapítani, hogy szép, hanem hasonló szép dolgokat kellene itten is művelni. A sok szép élményből, melyet rövid idő alatt élvezhettem, elmondok egy történetet, mert érdemes arra, hogy mások is, sokan, nagyon sokan megtudják.

Ezt a történetet Speight, jelenleg bostoni lelkész (Sidney B. Snow utóda), aki azelőtt Berkeley papja volt, mondotta el Oklándon. A beszéd főképpen Homoródujfalunak szólott, mert ez Berkeleynek a testvéregyháza.

Berkeleyben, amely Észak-Amerika legnyugatibb részében Kaliforniában van, egy nem gazdag, de nemeslelkű nő elveszítette a háboruban a férjét. Nagy bánata arra ösztönözte, hogy jótéteményben keressen gyógyulást lelke legmélyebb fájdmára. Midőn meghallotta, hogy az erdélyi unitáriusok nagy bajban vannak, ötven dollárt ajánlott fel egy erdélyi egyházközség javára. Az egyházközség többi tagjai, szintén nem gazdag emberek, egyetemi hallgatók, tanárok kiegészítették ezen összeget 100 dollárra s a véletlen azt művelte, hogy ezen összeg Homoródujfalunak jutott. Berkeley egyetemi városnak unitáriusai testvérül fogadták Homoródujfalunak unitáriu-

sait. Nem azért, mintha nekik túl sok dollárjuk volna, amelyet nem tudják hova kell eltenni, hanem mert nagy szívők van, szereő szívők van, krisztusi lelkületük van.

Miután ismerjük a 100 dollár felének történetét, az a pénz többé nem hideg amerikai pénz, hanem beszélő esemény. Beszél egy szenvedő nőnek könnyes fájdalomról, nemes szívről és keresztényi szeretetéről. Őt a fájdalom arra ösztönözte, hogy mások fájdalmát enyhítse, az elmenni iudulókat fölemelje. Oh, ne mondjátok, hogy az az ötven dollár, az a száz dollár, amely Kaliforniából, a föld tulsó részéből jött hozzánk, hideg pénz, hideg üzleti csere eszköz. Nem milliomosok adták azt az asztalon megmaradt morzsákból, hanem érző, szeretetteljes emberek, kik nemcsak tanulták, hanem tudják is, hogy őrizői vagyunk felebarátainknak. Annak az amerikai pénznek olyannak kell lennie, mint az Elizeus próféta szegény özvegyének olajos korsója, melyből az olaj sohasem fogyott ki. Ami lelkünkben is ezen nemes cselekedet visszhangra kell, hogy találjon. Annak a 100 dollárnak az árfolyama magas ha most változnók be, különösen magas volna. *Az erkölcsi árfolyama még nagyobb kellene hogy legyen.* Itt is hasonló nemes cselekedeteket kellene, hogy kiváltson.

Ezt a történetet azért mondtam el, mert engem nagyon meghatott, mert nagyon szépnek találtam. Valahányszor Berkeleyre gondolk — pedig sokszor gondolk rá — mindenkor áldozatkész arcok, jóságos emberek képe van előttem, legelől természetesen a bánatos özvegy ötven dolláros adományával.

S kiknek mondtam el? . . . Nektek . . . nem gazdagok, akik szoktatok adakozni, akiknek szíve és kapuja nincs bezárva, amikor kéregetünk. Hát ti, kemény szívűek, gazdagok és hatalmasok! Nem találtok-e ebben a történetben valami szépet? . . . Nem tudnátok-e ti is követni azt a bánatos özvegyet? . . . *Ben. zédi Pál.*

Angol vélemény Erdélyről.

Redfern. Lawrence, Liverpooli (Anglia) lelkészünk, aki a nyáron meglátogatott az amerikaiakkal együtt, terjedelmes beszámolót nyújtott be kiküldőjének, a Brit és Külföldi Unitárius Társulatnak. Kedvesen és kedélyesen ismerteti három hétre terjedő útját. Jelentésének egyik részéből az Inquirerből átvesszük a következő részt:

Bárhová mentünk a legnagyobb lelkesedéssel fogadtak és népünknek az egyházhoz való ragaszkodása nagyon meglepett. Akármikor érkezünk meg, a harang megkondult s a nép a mezőről is összesereglett, hogy együtt imádkozzanak velünk és meghallgassák távollevő hitrokonaink izenetét. Néhol késő éjszakáig vártak. Rendes gyakorlat szerint rövid imát mondtunk s azután a lelkész üdvözölt,

mi feleltünk. Nem egyszer a református pap is üdvözölt, sőt a katólikus pap is hűvel együtt felkeresett... Egyik-másik gyülekezet papjává, sőt mindegyikő eszeresévé választott...

Igyekezünk a helyzetéről hű képet szerezni elsőrendű forrásokból. A nép közszelleme fényes, de a helyzetük lesulytón nehéz. Nem is csoda, hogy új kormányzók ellen olykor engesztelhetetlen keserű éghangját lehet hallani. Százegyféle módja van a provokálásnak és izgatásnak. Magam részéről arról vagyok meggyőződve, hogy a türemmel és megértéssel irányított politika nagyon enyhíthetné az uralkodó keserűséget. Székelykeresztúrt például a helybeli román politikai megbízott résztvevett a közéletben és mind ő, mind a mellette ülő magyarok igen jó hangulatban voltak. Ha ezt a példát többen és gyakrabban követnék, sok kellemetlenséget ki lehetne kerülni...

Az utolsó héten egy új kerületet jártunk be és Tordán nagy-szerű templomozással fejeztük be.

Még két órával a kitűzött idő előtt a templom zsúfolásig tele volt. Nagyon megható jelenet volt az egész.

Innen visszatértünk Kolozsvárra s három nap múlva elutaztunk Budapestre s onnan haza.

Erdély általános helyzetéről szólva két dolog egészen világos. Az egyéni szabadság tekintetében határozott javulás mutatkozik. Az elnyomás durvább és erőszakosabb formái tényleg megszűntek. Itt-ott némely alsóbbrendű hivatalnok ma is visszaél hivatalával, mert Bukarestből nagyon kevés ellenőrzést tudnak gyakorolni a kisebb hivatalnokokra, de az általános tapasztalat az, hogy a személyes bántalmak megszűntek. Szeretnők, ha a hivatalos eljárásnak látszó változának teljes hitelt adhatnánk, mert ez valóban igen nagy megkönnyebbülést hozna Erdély népének. Azonban a háború előtti állapottól még messze vannak. A gazdasági és ipari élet még tragikusan sulyos.

Ott születtem...

*Ott születtem a hegyvidéken,
Oda köt minden jó emlékem;
A hegyi dalt még most is hallom
Vándorolni a hűs fuválmon.*

*Van egy sír ott a hegyvidéken,
Csemete bokrok sűrűjében;
Annak a sírnak gyásza engem
Elkísér egész életemben.*

*És elszakadtam mégis onnan
Hogy utam árván kóborogjam,
Hogy az idegen messzi tájon
Szívem örökké visszafájjon.*

*S ha már a sorsom úgy akarta,
Mégse bánom, hogy messze hajtja:
Maradva csendes otthonomban,
Nem volna vágyam semmi mostan.*

*De így akármely tájra menjek,
Szűnietlen édes vágy melengem
— S boldog a szív, mely sirig édes,
Kiolthatatlan vágyat érez.*

Jakab Ödön.

Missioi levelek.*

Székelymuzsna, 1922. nov. 18.

Kedves Mester Mihály atyámfia!

Mint távollevő hívet, bár egy levéllel felkeresem. Már három éve elmúlt, hogy székelymuzsnai lakós vagyok s miután csak azzal bíztattak több Amerikában levő híveink, hogy majd a tavaszon hazamegyünk, de mindeddig még színét sem láttam rég odaszakadt híveimnek, most levélben keresem meg. Még pedig a kedves ifj. Mester Mihály szorgalmas kis tanítványom édes apját keresem legelőször. Atyafiságos őszinte s eretettel köszöntöm kedves Mihály atyámfiát és általa a közelben levő székelymuzsnai s azután minden székelyföldi unitárius hittestvéreket.

Áldás, béke, szerencse és boldogság szálljon mindnyájuk fejére, életére a jószágos Isten gazdag tárházából.

A hit, remény és szeretet magasztos égi ajándékok vezérljék földi vándorlásunk nehéz és viszontagságos útjain. S mikor földi javakkal magukat megiehetősen ellátták, hadd gondoljanak haza, szeretett családjukra, kicsiny és szegény anyaszentegyházunkra, sokat szenvedett unitárius vallásunkra s juttassanak a hazagondolás alkalmával az itthon kinlódó, szűköző éő asszonyoknak, szorgalmasan tanuló iskolás gyermekeknek és esetleg az agyongyötört egyháznak is néhány dollár, vagyis egy csekély adományt az ottani verejtékes munka gyümölcséből. Mert jól tudom, hogy ott sem repül a sült galamb senki szájába.

Kedves Mihály atyámfia! végtelen fogok örvendeni, ha ezen levelem friss és jó egészségben fogja találni s ha válaszával megörvendeztet engemet és kedves családját is.

Legyen szíves közölje levelemet ottani hittestvéreinkkel, s azoknak címüket írja meg nekem, mert mindeniknek óhajtanék írni egy-egy levelet.

Pál apostolnak I. Kor. 16. 13 versében irt szavaival végzem soraimat: „Vigyázzatok, álljatok meg a hitben, legyetek férfiak, legyetek eősek.”

Isten áldása, szeretete mindnyájunkon most és mindenkoron. Ámen.

Szeretettel
Péter Sándor, lelkész.

* A missio munkáját megkezdettük és folytatni akarjuk. Lapunk az *Unitárius Közöny* mindig missionárius volt. Sok pap helyett ment el száz meg száz olyan hívünkhöz, akiket a sorsuk távolba szállított, idegenek közé. A fennebbi levél messzi Amerikában keresi föl az eltávozottat. Mások is szívesen olvassák el és mások is irjanak és válaszoljanak, mert jó nekünk hallanunk a mi atyánkfiairól. Lapunkat olvassa minden jó unitárius.

Nagyszabásu koncertet rendez a Dávid Ferenc-Egylet december 9-én este 8 órakor.

Egymás mellett!

Most, amikor a nép erkölcsi javai, kulturális szent törekvései, évszázadok küzdelmeiben kristályosodott lelki meggyőződésünk forognak veszélyben: a nép két faktora, pap, tanító, csak *egymás mellett* állhat. Egymás mellett szorosán és elválaszthatatlanul! Egymás mellett, hogy összeérjen a vállunk és elbírja a terhet, melyet a megpróbáltató idők ránk vállainkra. Együtt és mindenben együtt, hogy egymás lelkismeretének szavát is meghalihassuk, hogy együtt hordozzuk a felelősséget, hogy együtt érjen minket egyházunk történelmének ítélete, mely bizonyos! meg fog emlékezni dolgainkról.

Ha mindnyájan Krisztusok lennénk, úgy sem mosolyoghatnók le feladatainkat, oly nagy számuak azok. Ha mindnyájunkban a pompéji katona kötelességérző szíve dobogna, akkor sem bizhatnók el magunkat és nem szeparizálhatnók törekvéseinket.

Küszöböljük ki az ellentéteket őszintén, becsületesen. Emelkedjünk fel kölcsönösen és együttesen arra a lelki magaslatra, ahol kezeink végre megtalálják egymást és ahol a gondolatok abban az egy gondolatban csendülnek ki: *mindketten a népért vagyunk.*

Kiss Károly.)*

Egyházi és egyleti élet.

Brassai emlékek gyűjteménye van elhelyezve a főiskolai könyvtárban Kolozsvárt. Közlelebbről Rigó Anna urnő egy kottatartóval gazdagította, melyet Brassai bácsi neki, egy kedvelt zongoristájának ajándékozott volt. Igéretet kaptunk a Rigó leányoktól, hogy a néhai nagy férfit eredeti leveleit végrendeletileg a Brassai-emlékgyűjteménynek fogják ajándékozni. Minden kis tárgyat megbecsülünk, bárholnan kapjuk.

E. K. Tanács ülést tartott november 20. és 21. napjain. Ürmösi Kálmán esp. halálát szomorúan vette tudomásul. A főtan.-jegyzőkönyv kiadását határozta. Eklesiának és tanácsosoknak 25 leuért fogja küldeni. A nevelésügyi jelentések hosszas tárgyalása sok súlyos hányt állapított meg. A nagy reform-bizottság összehívását E. K. Tanács elrendelte. Valószínűleg február végén lesz. A gimnáziumok évközzeti intézkedéseit tudomásul vette. Dr. Varga Béla tanár a Teol. Akadémiára magántanulónak felvétetett. Énekeskönyv előkészítő bizottsága terjedelmes munkásságról számolt be. Marosiné-féle birtokokat is felosztottak az agrár végrehajtók. Jancsik László a Teol. Akadémiára magántanulónak felvétetett. A középiskolákban tanító lelkészek óradija 30 Leuban állapított meg a múlt tanévre. Az udvarhelyköi gondnoki állás betöltésére a kör felhivatott. A

*) Az iskolából kikerült ifjúság neveléséről írt füzetből.

háromszékköri esperes és a kereszturi főgimn. igazgatósága feliratban kifejezett tiltakozását az U. E.-ban megjelent cikke ellen a püspök urnak kiadta.

A Zsilvölgyében legutóbb dr. Boros György egyház főjegyző fia a püspök ur helyett helyszíni látogatást tett és vizsgálatot tartott. Elragadtatással beszél arról a benső éges életről, amely ottani hivatás között tapasztalható. Lupény és Petrozsény új áldozatokat hoznak templomaik felépítéére és Vukánban már imaházuk van. A petrozsényi munkások egymásközt felosztva délelőtt és délután dolgoznak a régi épületek lerontásán és elhordásán, hogy a templom helye az építésre elokészíttessék. A munkások csoportja munkavezetője reggeltől-estig: a pap, kezében a csákánnyal. Boros főjegyző fia az utóbbi időben Ádósszentmihályfalván, Derzsbén és Homoródmáson tartott a főtisztelendő ur megbízása folytán vizsgálatot. A helyzet javulásával és a közlekedés lehetőségével az egyház köz égek generalis visitációja mint gyakoribb fog lenni. Az új viszonyok között új élet után kell járni. —h.

Csongvay Lajos marosköri gondnokunk már október 7. óta nincsen közöttünk 74 éves korában hunyt el. A jelesek legjelesebbjei közé tartozott úgy is mint ügyvéd, úgyis mint számos in.éremény, köztük Dávid Ferenc egyházunk elnöke. Erdeme szerint kívánjuk méltatni és a cskéjét is közölni fogjuk.

Ürmösi Kálmán ny. szentgericei lelkész a marosi kör egykori esperese elhunyt november 12-én Kolozsvárt. A folyó évben kétszer állotta ki a tüdőgyuladást, de az újabb bántalom magáral ragadta. 49 évet meghaladó lelkes munkássága alatt egyik legjobb és legérdekesebb tagja volt a lelkészikarnak. Az utóbbi években Kolozsvárt lakott fiaival családjánál, hol mint az egyház számvelője szüntelen munkával volt elfoglalva. Őt fia és családjaik gyászolják. Lapunk egykori munkatársát veszítette benne s a Dávid Ferenc Egyület választmányi tagját és kezdet óta hű zászlóvivőjét.

A petrozsényi unitárius egyházközségnek gyászja van. Nagy Mózes tanácsos rövid szenvedés után november 9-én váratlanul meghalt. Az elhunyttal a petrozsényi unitáriusok egyik leg-erősebb oszlopa dőlt ki mindannyiunk veszteségére. Míg élt fáradhatatlan munkása volt egyházközségünknek, ki lankadatlan biz-
sággal viselte szívére leendő teplotépitésünk s egyházközségünk minden ügyét. Temetése e hó 12-én volt óriási részvét mellett. Pi-
henése legyen sendes.

A továbbképző tanfolyam jegyzőkönyvét Zoltán Sándor az értekezlet jegyzője megkésztette. 43 sűrű oldalra terjed és igen hű képet adja nemcsak az előadásoknak, hanem a hozzászólásoknak is. Ha csak történelmi emlékek marad, akkor is igen becses bizonyága

iesz a mai unitárius lelkészek és felolvasóink gondolkozásának. Reméljük, hogy a köröknek elfogja küldeni az E. K. Tanács.

Régeni Áron árkosi tanító a háromszéki iskolák látogatásával nagy elismerést vívott ki és azt, hogy E. K. Tanács megbizza ő szes iskoláink látogatásával.

Nagyenyeden a ref. tanítóképzőben 9 leány és 2 fiu növendékünk tanul. Mindkét nembeli tanulók jogosítva vannak kántorságra készülni.

A kolozsvári harangozó hallgatta, hallgatta milyen szépen foly a beszéd az egyházi adó dolgában. Mikor aztán látta, hogy még a szegény özvegy asszony is letette fiújért az aszaira, ő is oda ment és jelentette, hogy 150 Leuval kíván adózni. A Vajda uram ajánlatát az teszi igen érdekessé, hogy a fizetése havi 7 Leu és Isten jóvoltából a családja 7 tagu.

10.000 Leu alapítványt jelentett be A'bert Dénes afia a kolozsvári adózó gyűlésen a maga és a felesége nevében. A kamatja fog az iskolai adóba menni. Így működik az élet tüze az emberekben.

1923. évre új előfizetést nyitunk. Olvasóink vegyék szívükre régi jó barátjuk, az Unitárius Közlöny ügyét. Együtt, egymásért élünk és gondolkoztunk immár 32 éve. Tartsuk fenn a barát ágot. De szaporítsuk barátainkat. Mindenki küldjön maga mellett még egy előfizetőt. Kérjük előre!

Osztálytalálkozót tartottak az 1902-ben végzettek: dr. Tamás István, dr. Létay Dezső, dr. Dósa Gyula, dr. Brunner József, Nagy Dénes, Halmázyi János, Gálly András, Féter Ödön, Simon István. Néhai tanárak Kanyaró Ferenc emlékére „Most is élő tiszteletük és hálaik jeléül” alapítványt tettek 2000 Leu összegben egy szegénysorsu VIII-ik osztályos tanuló felsegítésére.

Osztálytársak találkozója volt. A Fótanács alkalmával 30 évre gyűltek össze dr. Ferencz József, Ürmösi Károly, dr. Hintz György, Pálffy Márton, dr. Tóth György, Halmázyi Gábor, dr. Krausz Miksa, Borbély E. nő. A kedves találkozóznak kedélyes jelentéseiről nem számolhatunk be, de feljegyezzük, hogy a kollégiumhoz 1079 K alapítványt tettek, melyet korábban gyűjtöttek volt. Tiszteletüket fejezték Ferencz József püspök urnál, dr. Boros György főjegyző volt tanárunknál, dr. Gál Kelemen igazgató urnál, 5 év mulva szánlékoznak új találkozóra összegyűlni.

A testvéregyházak testvéri ajándéka. Az erdélyi testvéregyházak közül karácsonyra való megérkezés reményében Székely-Dezs, Székely-Muzsna, Kolozsvár, Homoród árosfalva, Oklánd, Szőkefalva, Iklánd és Szabéd küldöttek egy-egy könyvet az Unitárius Egyház 1626-1850. évi rendszabályairól. Legutóbb Sepsiszentgyörgy is egy szép levél kíséretében utunk inlitotta.

A vakok látnak, járnak és dolgoznak, sőt irnak is. A mi vak fiunk Csipkés Sándor kinek a jószágos szive immár szép ösz-

szegyet küldöttek be, meglátogatott az egyházi irodán. Elmondotta, hogy Nagyváradról jő, mert ott Perédi György hírlapíró pártfogásával színelőadásra készülnek. Egyebet is mondott. Nagy tervben írják a fejüket. A tervet írásba is foglalta és egy alkalommal elküldötte nekünk. Nagy nyomtatott postbetűk, amilyeneket tompa tűvel az írógép kikapogtat. Ezt írja: Nagyon sajnálom, hogy kérésemet nem személyesen közölhetem Nagyságoddal, hanem kényszerűlve vagyok azt papírra vetni. Ennek oka a Margitai előadásban kérésendő, mely minden időmet lekötöi. Nem feledkeztem meg Nagyságodnak azon jótéteményéről, melyel a múltban elhalmozni kegyeskedett. Azonban dacára, hogy itt Nagyváradon hatalmas árfogóink vannak, még mindig bizonytalannak látom a jövőt s övöm biztosítására szükségesnek találom soraimmal Nhoz fordulni, . . . hogy kegyeskedjenek odaadni, hogy tekintettel a hideg időre felújítassam a kölcsönt. Kérésemet ismételve, magamat kegyes pártfogásába ajánlva maradok mély tisztelettel Nagyvárad, 1922. október 6. a. sz. *Csipkés Sándor*. A Dávid Ferenc egyesület a derék és ügyes vakflut megsegítette ezer Leu kölcsönrel, de nagyon szeretné, ha a jószívű emberek könyörülete összeadná. Száz éjszemű ember 10-10 Leuval adjon hálát az Istennek, hogy látja szemeivel a napot.

A D. F. E. Nőszövetsége november hó 18-án nagy élvezetet nyújtó műsorral kapcsolatban igen szépen sikerült tombolavetélyt rendezett. Pálffy Márton gimnáziumi tanár „Epizódok a Petőfi életéből” címen olvasott fel. Kellemes, magyaros ízű, pompás humorcsendűt ki a felolva ásból, amely végül Petőfi zsenijének volt dicsőítése, amit kellemessé tett a közvetlen művészi előadás. Utána Gyulai Pap Domoko né az ismert erdélyi utániás novella írók felesége énekel. Lászlóczky Illus zongora kísérete mellett. Gyönyörűen iskolá ott, erőteljes, szines csengésű hangja, művészi előadás módja kellemesen hatott mindenkire. Végül Szentiványi Sándor III. éves teológus teljes megírtással, a nála már megszokott nagy hatással interpretálta Reményik Sándor Petőfihez írott ódáját. Az estély vidám hangulata, amelyet Pálffy tanár ur kiapadhatatlan humor felolvasása indított be, mindinkább fokozódott a tombolajáték alatt. A sok és értékes tárgy mindenkit kellemesen lepott meg. Mindazok, akik ott voltunk köszönettel és hálával tartozunk dr. Boros Györgyné, Csifó Salamonné, dr. Hintz Györgyné, László Gyuláné a Nőszövetsége buzgó és fáradhatatlan vezetőnek azért a vidám és kellemes estélyért. Ezután is több ilyen estélyt kértünk és várunk. *M.*

Örökös alapítóink. A Dávid Ferenc Egyesület közgyűlése köszönettel fogadta a f. é. ben befolyt kedves alapítványokat: Ürmösi Jenő Kőr szülői emlékére 100 L. Végh Benjámín Ákos 100 L. Pál Dén s Siménfalva 100 L. Sigmund József és neje Jánosfalva 100 L. Péter Sándor és neje Muzsna újabb alapítvány 250 L. Kovács Elek Magyarszovát 100 L. Tóth K.-né Gyulay Etelka a

Gyulay László emlékére 100 L. Türkösy Sámuel Kvár 100 L. Néhai özv. Marosi Gergelyné emléke 500. Unitárius Egyházközség Sz.-Szentmihály 500 L. Deák Miklós atya a 48-as honvéd emlékére 750 L. Kiss Jenő Csegez apja Kiss Mózes emlékére 100 L. Unitárius Egyházközség Városfalva 100 L. Unitárius Egyházközség Jánosfalva 100 L. Unitárius Egyházközség H.-Szentpéter 100 L. Báró József Muzsna 100 L. Néh. Bedő József emléke Bedő Miklós és neje 100 L. Néh. Nagy Gyula emléke Bedő Miklós és neje 100 L. Ifj. D. F. E. Nagya,ta 100 L. Unitárius Egyházközség Alsó-Felső-szentmihály 241 L. Néh. Lőrinczy Ferenc emléke 100 L. Ferenczy József Vajdahunyad 100 L. Unitárius Egyházközség Alsójára 50 L. Dr. Hintz György és neje Kvár újabb alapítvány 109 L. Hintz Évelé Kvár 100 L. Hintz Gvurika Kvár 100 L. Hintz Gabka Kvár 100 L. Özv. Bencur Gyuláné Bpest 930 L. Szénási Istvánné Dész 100 L. Br. P. Horváth Arthur Székfalva 100 L. Mikó Lőrincné Kvár 100 L. Nemes Nagy Lajosné Oklád 100 L. Árkozi Béla Nagybánya 100 L. K. Nagy Árpád Nysztilászló 500 L. Unitárius Egyházközség Torockó 100 L. Benedek Mihály emlékére Péterfi Gyula 100 L. A torockói énekvezér 100 leut küldött, hogy a harctéren eltűnt kedves barát nevét megtisztelje. Lőrinczi Pál emlékére kedves zülfői Lőrinczi Dénes eszter és neje 200 leut adtak, mert megnyugtatta bánatos szívüket, hogy a háboru utolsó napjának áldozatául esett kedves fiu neve a „mi katonáink“ sorában megőriztessék.

Az 1923. évi unitárius keresztény népnaptár igen gazdag tartalommal jelent meg a következő íróktól: Báró József, Ferencz József, dr. Boros György, Ürmösi Károlyné, Lőrinczy Dénes, dr. Tóth György, dr. Kiss Elek, Vári Albert, Péter Lajos, Aknász, Gyallay Domokos, József János, Pál Ferenc, Péter Lajos, Pálfi Márton, Deák Miklós, Vári Domokos, Ürmösi József, Péterfi Aron, Bedő Miklós, Kisgyörgy Sándor, jobb Dénes, Kovács Lajos, Bence Domokos, Árkosi Tamás, dr. Gál Kelemen, özv. Kiss Jenőné, Bencédi Pál, Nagy Lajos, Bertalis Márton, József János, Pálfi Ákos, Sigmund József, Diméivári Sebestyén, F. Mihálybá krónikása. E gazdag tartalmu és hasznos naptárt minden jó unitárius hívünk figyelmébe ajánljuk.

Szívemet hozzád emelem. (Elmélkedések es imádságok nők számára. Irtta ar. Boros György.) „A virág kinyitja kelyhét, hogy a harmatcsepp behulljon; a buzaszál föltartja fejét, hogy a csillag rátekintsen; a pacsirta fölszáll a légbé, hogy elzengje dalát; a szonju szarvas keresi az enyhítő forrást; az ember lelke vágyódik istenéhez: imádkozik.“ A fejedelmi zsoltárirónak azt az utólérhetetlenül szép gondolatát, hogy ha imádkozom, „szívemet emelem hozzád, Uram“, hogy tehát az ima nem egyéb, miat a szívnek Istenhez való emelése, ezt a fejedelmi gondolatot hirdeti és valósítja meg a szerző imakönyvében azzal az egyszerű fogással, hogy egy-

szerűen és erőlködés nélkül, de lehetőleg mindig a szívből és a szívhez szól. Ezért volt kapós a könyvecské felekezetre való tekintet nélkül a nők között, ezért ért most már harmadik kiadást. Összetört szívek, gyógyíthatlan sebek ma is vannak. Ha néhány sebet meggyógyít, ha egynehány fájó szívet megenyhít, ha néhány felemelő gondolatot ébreszt: megtette kötelességét, elvégezte feladatát. Akik ezt a könyvet olvasgatják, a szerzővel együtt át kell hogy érezzék, milyen fölemelő és megszentelő „az Istenbe vetett hit, az evangéliumból táplálkozó buzgóság és az igazság diadalába vetett rendületlen bizalom.” A könyv kapható dr. Boros György Cluj—Kolozsvár, unitárius kollégium címen. — *Pálfi Márton.*

Nyugtázás. Az egylet pénztárába a f. évi április 18-tól június 18-ig előfizettek az U. K.-re: Gegesi Samuné Torda, Nemes József Kolozsvár. Unitárius Egyházközégek: Alsóboldogfalva, Bordon, Böződ, Böződujfalva, Cselietfalva, Csekefalva, Énlaka, Fiátfalva, Firtosmartonos, Firtosváralja, Gagy, Kadács, Kede, Kissolymos, Korond, Körspatak, Küküllőárd, Magyarárd, Medezér, Nagysolymos, Pipe, Rava, Siménfalva, Szentbrahm, Székelykeresztur, Székeyszentmiklós, Tarcafalva, Tordátfalva, Újszékeley; Unitárius Egyházközség, Unitárius Nőegylet, Ajtai János, Gothárd Pál, Barra Sándor, Szabó Mózes, Csiki Sándor, Sebertyn Ferenc, Gyrfi Erzsébet, Vada Antal, Kiss Béla, Péterfi Áron, Barra Lajos, Bacó János, Gothárd János, Balázs András, Siménfalvi Sándor, ifj. Szabó László Homorodalmás, Kövér Erzsike Abrudánva, Máté Lajos Firtosváralja, László Jánosné Mezőúcs, László Zsuzka Szabéd, Kriza János Beszterce, Csongvay Lajos Marosvásárhely, Barta Ferenc, Székely József, Székely János, Székely Sándor, Székely Pál, ifj. Székely Ferenc, Székely János, Székely Andrásné, Ebergényi Gyulné, özv. Zumann Ferencné Verespatak; Unitárius Egyházközség, Barabás Lajos Árkos; Unitárius Egyházközég, Bíró István Kálnok; Unitárius Egyházközég, Székely Kelemen, Köllő József, Kiss Gyula, Bedó Bilint, Kárár Sándor Sepsikőröspatak; Unitárius Egyházközég Sepsiszentkirály; Unitárius Egyházközség, Gécze Mihály, dr. Szentiványi Gábor Laborfalva; Unitárius egyházközség, Gábor Ferenc, Kövendí Mihály, Ince Zsigmond Brassó, Kerekes István, Ferencz Lajos, Erdős Mihály, Toók Mózes, Tazs Gőze, Unitárius Egyházközség Nagyajta; Unitárius Egyházközség, Lőfi Ödön, Albert Lőrinc Bödő, Győreyösi Károly Novák Jánosné, Téglás Albert, Toók Balázs, Vidvácsa, özv. Útó Benjáminné, id. Szabó Mózes, ifj. Szabó Mózes, Koródi Ferenc, József Kátrán, Berőházy Gábor, Lőfi Gyula, Benedek Ferenc, Útó András, Óvári Károlyné, dr. Veres István, Köntés Ferenc, Kilyéni Endre, Simon András, Szász István, József Lajos, Bedó Sándor, Református Kollégium, Unitárius Egyházközség Sepsiszentgyörgy; Unitárius Egyházközég Kilyén, Jós András Kisborosnyó, Deák Jenőné Telek, Varga András Bita,

Balogh Istvánné Málnás, András Albertné, özv. Gönc Károlyné Kobátfalva, Fekete Dénes Székelyudvarhely, Szatmáry Kálmánné Marosvásárhely; Fazakas Sándor Nagyajta; Rostás Róza Komjatszég; dr. Balogh Gyögy Torda (40 L); Unitárius Egyházközség, Barabás Vilmos Székelyderzs; Unitárius Egyházközség Muzsna és Alsójárá; Kovács Irén Resicabánya; Gál Mózes, Sükösd Farkas, Bálint Ödön, Unitarius Egyházközség Sepsiszentkirály; Bencédi László Kolozsvár; Lőrincy István, Székely Irén Székelykeresztúr; Benedek József Kistorony; Zöld Mariska, dr. Elekes Domokos Székelykeresztúr, Elekes Dénes Siménfalva; Végh József Kocsárd; Sigmund Gyula Brassó; Vass Zsigmond Kolozsvár; Kozma Miklós Fiátfalva (88), Csváth Gábor, Unitárius Egyházközség Ürmös, Boros József, Gyerő György, Nagy György, Nagy József, Bódi János, Gyerő Mózes, ifj. Erdő Mihály, Fazakas András, Beke József, ifj. Gyerő Mihály, ifj. Szász D. István, ifj. Gyerő József, Boros Sándor, Budai András Ürmös (10—10) L., Péter János, Szabó Ferenc, dr. Szentiványi Árpád, Májai Gyula Nagyenyed, dr. Ferencz Áron, Nagy Vilmos, Esszig Józsefné Kolozsvár, özv. Kiss Aladárné Sövényesség, Jakobi Arnoldné Kóhalom, Márkos János, Kádár M. József, Tóth András, Révész József, Kovács István, Antoni Józsefné, Kondrát Jenőné, Szász Gábor, Kolcsár János, Zsigmond Kálmán Otthévíz. — Kolozsvár, 1922. június 19-én.

Alapítói díjban fizettek: Ferenczy József Vajdahunyad (100 L.), Unitárius Egyházközség Alsójárá (50 L.), dr. Hintz Gyögy, dr. Hintz Györgyné Kolozsvár (50—50 L.), Hintz Évike, Hintz Gyurika, Hintz Gabika (100—100 L.) Ince Zsigmondné Otthévíz (100 L.), Kisgyörgy Imre lelkész (50 L.).

Június 25-től szept. 25-ig előfizetői és tagsági díjban fizettek: dr. Fekete Sándor Kolozsvár 20 L; Jakab Géza 50 L; Szabó Mózes, Fodor Aladár, Érsek Lajos 20 L, Weress Béla Petroszény 10 L; Tóth Ferenc, József Domokos Brassó, dr. Gál Zsigmond Kolozsvár, Csegezy Márton Beszterce, Fejér Mihály Nagyenyed, Derzsi Domokos Torda, Peédi György Nagyvárad, Szénássy Istváné Dés, Mátyus Gergely Szőkefalva, Marosi Mátyás Torockószentgyörgy, Albert Iván Torda, Györke Ferencné, Vass Pál Kolozsvár, Hits Béláné Marosvásárhely, László Péter Felsővisó, Pálffy Dezső Sáromberke, Pál Dénes Siménfalva, Bíró Izsák, Benkő János, Lőrinci János, Koncz Lajos, Varga Vencel, László Károly, Nagy József, Varga Sándor Segesvár 20—20 L 1922-re.

Alapítói díjban fizettek: Jakab Géza Kolozsvár neje emlékére 200 L; özv. Benczur Gyuláné Budapest 930 L; Szénássy Istvánné Dés 100 L; br. P. Horváth Arthur Szőkefalva 100 L. — Kolozsvár, 1922. szept. 26-án.

Szeptember 20-tól november 20-ig tagsági és előfizetői díjat fizettek: Czupor Albert Torockó, Bálint János Marosvásárhely, K.

Nagy Miklós Kolozsvár, Sófalvi Kálmán Nyomát, Török Sándor Brassó, Incefi Tamás Kolozsvár, Ugron Istvánné Pusztakamarás, Gál Elekné Marosvásárhely, Halmágyi Jánosné Nyárádgálfalva, dr. Erdődy Endre Mócs, dr. Sándor Ákos Názánfalva, Sikó Márton Torda, ifj. József János Szentábrahám, Mihály Zsigmond C ikfalva, Csinádi Jánosné Nyárádszereda, Kereki Samu, Halmágyi Árpád, ifj. Fülöp Sándor Alsószentm hály (10—10 L), dr. Ürmösi Sándor Kolozsvár, Herce István ökrös Torockó (10 L), Barabás Lajos Székelykeresztur, Fekete József Nagysolyos, Kiss Károly, Halmágyi Károlyné, Tamás Rezsóné, dr. Kiss Jenő, Németh Istvánné Brassó, Weiss Jenő Kolozsvár, Teslák Tinka Torda, Tarcsafalvi Zoltán Lupény, Gá falvi János Gagy, Szabó Lajosné Szováta.

Alapítói díjban fizettek: Mikó Lőrincné Kolozsvár, N. Nagy Lajosné Oklánd, Árkossy Béla Nagybánya, Un tárius Egyházközség Torockó, Péter Sándor és neje Muzsna 100—100 L; K. Nagy Árpád Nyá ádszentlászló 500 L; Péterfi Gyula Torockó, Benedek Mihály székelykereszturi tanító emlékére 100 L; Lőrinci Dénes Torda elhunyt fia, Lőrinci Pál emlékére 200 L.

A vak fú javára ajándékoztak: Dr. Balogh György, Fogarasi Géza Torda 20—20 L; Csifó Salamon Kolozsvár 10 L; Simó József dr. Harasztkerék 50 L; Filep Ninuska Ikland 20 L, Pálffy Ferencné Szabéd 20 L, Vass Albert Oklánd 20 L. — Kolozsvár, 1922. november 20-án. Gálfi Lőrinc, pénztárnok.

HIVATALOS KÖZLEMÉNYEK.

XXX. Sz. 1543—1922.

I. E. K. Tanács Pál Ferencné udvarhelykőri esperesné asszony indítványát, hogy: „minden udvarhelykőri unitárius papné készítsen egy értékes munkát, igazi magyar stílusú kézimunkát és azt ajándékozza az amerikai testveregyházközség papnéjának, hogy ez által is mélyüljön és erősödjék a hitrokon testvéri kapcsolat s az ne csak az egyházközségeket és papokat, hanem a papnékat is fűzze össze” a maga részéről is helyesli és az ily irányú kapcsolat megerősítését általános unitárius érdekek és feladatnak tartja. Esperes afiait e gondolatnak minél szélesebb körben leendő megvalósítása céljából kifejtendő lelkes tevékenységre felhívja. Ragadjunk meg minden módot, hogy külföldi hitrokon testvéreinknek irántunk megnyilatkozó szimpátiáját még inkább felkeltsük és hasznosítsuk.

II. A missziói bizottság és a kereszturi kör indítványához képest az E. K. Tanács helyénvalónak találja, hogy a mi testveregyházközségeink újból felhivassanak arra, hogy az amerikai testveregyházaknak ajándékuul megküldjék dr. Tóth György afiának a magyar

unitárius egyház multját jogtörténeti kifejlődésében feltüntető ily című munkáját: Az Unitárius Egyház Rendszabályai (Disciplina Eceletias-tica). E. K. Tanács e határozat keresztülvitelét és könyvek elküldését az Elnökségre bizta.

A Magyar Unitárius Egyház Képviselő Tanácsának Kolozsvárt, 1922. évi október hó 12-én tartott üléséből.

Ferencz József
unitárius püspök.

Dr. Mikó Lőrinc
titkár.

XXXI. Sz. 1971—1922.

Köri rat

kedvezményes vasuti igazolvánnyal bíró affiaihoz!

A vallásügyi és művészeti miniszter ur 1922. évi november hó 7-én kelt 49701. sz. alatt a C. F. R. vezérigazgatóságának a miniszter urhoz intézett 64912—1922. sz. jelentését közölte velem a következő szöveg szerint:

No. 1971. Miniszter Ur! Tisztelettel tudomárára hozzuk, hogy C. F. R. ellenőrző közegeink gyakran konstatálják, hogy oly állami hivatalnokok részére kedvezményes jegy váltására jogosító igazolványok találhatnák sok esetben egyeseknél, amelyekben a negyedévi ellenőrzést az illető tulajdonosok maguk vezetik rá, vagy pedig úgy a bélyegzés, mint az aláírás k'betűzhetetlen. Felkérjük, sziveskedjék rendelkezni, hogy senki sem láttamozhatja saját maga a füzetét, hanem csak a felettes hatósága s az aláírásoknak és bélyegzésnek olvashatóknak kell lenniök, különben nem vétetnek figyelembe s a füzetek tulajdonosai az egész összeg fizetésére fognak kötelezteni. Püspök ur! Fenti iratát a C. F. R. vasutigazgatóságnak megküldjük másolatban megfelelő intézkedésre.*

Az egyház szempontjából is kívánatosnak tartom, hogy mindenki vigyázzon a gondozása alatt levő igazolványára, hogy a mi híveink közül senk'nél szabálytalanságot ne észlelhessenek.

Kolozsvár, 1922. november 14-én.

Ferencz József
unitárius püspök.

XXXII. Sz. 1833—1922.

Hirdetés.

Kolozsvári főgimnáziumunk igazgatósága közhírré teszi, hogy br. Kemény János Istvánnak, aki 1903. szeptember hó 1-én Pittsburgban, az amerikai Egyesült-Államokban született és református vallású, az 1921—17. é. v. sz. alatt kiállított s állítólag elvesztett eredeti érettségi bizonyítványa helyett 1922. évi október hó 19-én 467—1922. ig. sz. alatt másodlatot állított ki. Ennélfogva az eredeti érvénytelennek nyilváníttatik.

*

Sz. 1850—1922.

Hirdetés.

A kolozsvári kolégium igazgatója 471—1922. sz. alatt jelentette, hogy Berabás Bélának, aki 1899. évi február hó 25-én Verespatakon, Alsófehérmegyében született, unitárius vallásu, 21—1917. é. b. szám alatt kiállított eredeti, valamint 1920. évi szeptember hó 13-án 313. szám alatt kiállított állítólag elveszeti másodlata helyett a mai napon feni szám alatt újabb másodlatot állított ki. Ennek folytán E. K. Tanács az eredetét és az 1920. évi szeptember hó 13-án kiállított másodlatot érvénytelennek nyilvánítja.

Kolozsvár, 1922. november hó 6-án.

Ferencz József
unitárius püspök.

XXXIII. Sz. 2023—1922.

Az 1922. évi Főtanács állásfoglalásának megfelelően E. K. Tanács elhatározta az 1920. és 1922. évi főtanácsi jegyzőkönyvek *teljes szövegű* kinyomatását. Ezt azonban csak úgy tudja megvalósítani, ha az összes egyházi tanácsos afiai a jegyzőkönyvek nyomtatási költségeinek fedezésére mindenik jegyzőkönyvért 25, azaz huszonöt leut megfizetnek.

Az egyházközségekre nézve a jegyzőkönyvek leltári tárgyat képeztek és képeznek.

Az egyházközségek az 1920. és 1922. évi jegyzőkönyvekért darabonként 25 leu összeget kell hogy fizessenek.

A jegyzőkönyvek lelkész afiai utjára lesznek szétküldve és az azokért járó összegeket a jegyzőkönyvek kézhez juttatásakor fogják beszédelni és a közpénztárba beszoigáltatni.

Az E. K. Tanácsnak Kolozsvárt, 1922. évi november hó 20-án tartott üléséből.

Ferencz József
unitárius püspök.

XXXIV. Sz. 1990—1922.

Köirrat

valamennyi esperes és lelkész afiaihoz.

Az E. K. Tanács ügykezelése és irattári rendszere azt teszik kívánatossá, hogy lelkész és esperes afiai minden körrendeletre, leiratra és bármilyen intézkedésre — akármilyen rövidséggel is — külön jelentésben válaszoljanak. A különféle ügyekre *egy iratban adott választ* az E. K. T. irodijában nem lehet szétválasztva kezelni. Ezért a jövőben sziveskedjenek a fenti kívánalomnak megfelelő eljárást követni. Ha lelkész afiai nem így küldenek a felterjesztéseket esperes afiaihoz, akkor felterjesztés előtt szabályszerű módon való elkészítés céljából küldjék vissza lelkész afiainak.

Kolozsvár, 1922. november 9-én.

Ferencz József
unitárius püspök.

Nyomatott „Korvin“-könyvnyomdában Cincj-Kolozsvár, Str. Iorga (volt Jókai-utca) 17 sz.